

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 22/12
04.04.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Биљане Синановић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окр. Д.Д., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 845/11 од 08.03.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 4Кж1-191/11 од 24.06.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у присуству окривљеног Д.Д., дана 04.04.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 845/11 од 08.03.2012. године, као основан, па се УТВРЂУЈЕ да је пресудом Апелационог суда у Нишу 4Кж1-191/11 од 24.06.2011. године повређен кривични закон из члана 385. став 3. Законика о кривичном поступку у корист окривљеног Д.Д.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању К 1666/10 од 13.07.2010. године окривљени Д.Д. на основу члана 355. тачка 2. Законика окривичном поступку ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Истом пресудом окривљени Ч.М. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна

неће извршити уколико у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљени Ч.М. обавезан је да плати на име судског паушала износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 8.200,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Комесаријат за избеглице из Београда за остваривање свог имовинско-правног захтева упућен је на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 4Кж1-191/11 од 24.06.2011. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Врању и окривљеног Ч.М., а пресуда Основног суда у Врању К. 1666/10 од 13.07.2010. године потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 4Кж1-191/11 од 24.06.2011. године

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 845/11 од 08.03.2012. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 385. став 3. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и донесе пресуду којом ће утврдити да је пресудом Апелационог суда у Нишу 4Кж1-191/11 од 24.06.2011. године повређен закон из члана 385. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у присуству окривљеног Д.Д., а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са побијаном пресудом, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано истиче јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу 4Кж1-191/11 од 24.06.2011. године повређен закон у корист окривљеног Д.Д. из члана 385. став 3. ЗКП, јер није одлучено о жалби оштећеног као тужиоца – Комесаријата за избеглице.

Из списка предмета произилази да је након одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења против окривљеног Д.Д. због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. КЗ и кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, Комесаријат за избеглице својим дописом од 12.12.2008. године, преузео кривично гоњење у својству оштећеног као тужиоца, против наведеног окривљеног, а који је првостепеном пресудом ослобођен од оптужбе.

Првостепену пресуду Основног суда у Врању К. 1666/10 од 13.07.2010. године Комесаријат за избеглице примио је дана 09.08.2010. године, рок од 8 дана за подношење жалбе истицао је дана 17.08.2010. године. Оштећени као тужилац – Комесаријат за избеглице благовремено је изјавио жалбу препорученом поштом Р 79844 дана 17.08.2010. године (фотокопија пријемне књиге код поште 11124) која је у Основном суду у Врању примљена 18.08.2010. године (фотокопија потписане доставнице). Дакле, из списка предмета произилази да је оштећени као тужилац Комесаријат за избеглице изјавио жалбу против првостепене пресуде о којој Апелациони суд у Нишу није одлучио.

Наиме, Апелациони суд у Нишу својом пресудом 4Кж1 191/11 од 24.06.2011. године одбио је као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Врању и окривљеног Ч.М., а пресуду Основног суда у Врању К 1666/10 од 13.07.2010. године потврдио.

Према одредби члана 385. став 3. Законика о кривичном поступку, о свим жалбама против исте пресуде другостепени суд одлучује једном одлуком, па како другостепени суд приликом доношења пресуде није поступио сходно овој одредби императивног карактера, то је повредио процесне одредбе у жалбеном поступку у корист окривљеног Д.Д., јер није одлучио о жалби оштећеног као тужиоца – Комесаријата за избеглице.

Због наведених разлога, Врховни касациони суд је уважио захтев за заштиту законитости, као основан, те утврдио да је другостепеном пресудом Апелационог суда у Нишу 4Кж1-191/11 од 24.06.2011. године, учињена повреда кривичног закона, из члана 385. став 3. ЗКП како је то наведено у изреци ове пресуде у корист окривљеног Д.Д., при томе не дирајући у правноснажну пресуду, све у смислу одредбе члана 425. став 2. Законика о кривичном поступку.

Записничар-саветник

Председник већа, судија

Мила Ристић

Бата Цветковић